

**ทะเบียนกฎหมายและข้อกำหนดด้านสิ่งแวดล้อม
ของสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดสระแก้ว**

ลำดับ ที่	ชื่อกฎหมาย	สาระสำคัญของกฎหมาย
ขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล		
๑	เทศบัญญัติเทศบาลเมืองสระแก้ว เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ.๒๕๓๘ (ประกาศ ณ วันที่ ๙ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๓๘)	<p>ข้อ ๕ ผู้ครอบครองสถานที่ อาคาร หรือเคหสถาน ต้องจัดให้มีที่รองรับมูลฝอยในสถานที่ อาคาร หรือเคหสถานที่ครอบครองของตน</p> <p>ข้อ ๖ ที่รองรับมูลฝอยต้องไม่รั่ว มีฝาปิดมิดชิดกันแมลงวันและสัตว์ได้ ตามแบบเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น เห็นชอบ</p> <p>ข้อ ๗ ผู้ครอบครองสถานที่ อาคาร หรือเคหสถาน ต้องรักษาบริเวณสถานที่อาคาร หรือเคหสถานในครอบครองของตนไม่ให้มีมูลฝอย สิ่งปฏิกูล หรือสิ่งเปราะเปื้อนในประการที่ขัดต่อสุขลักษณะ</p> <p>ข้อ ๑๑ ถ้าเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นว่าสถานที่ หรือบริเวณใดควรทำการเก็บขนมูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูลไปทำการกำจัด ให้ตั้งด้วย สุขลักษณะยิ่งขึ้น โดยเรียกค่าธรรมเนียมเก็บขนเมื่อได้มีหนังสือแจ้งแก่ผู้ครอบครองสถานที่ อาคาร หรือเคหสถาน ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน หรือเมื่อได้ปิดประกาศกำหนดบริเวณเก็บขนมูลฝอย หรือสิ่งปฏิกูล ณ ที่เปิดเผยในบริเวณที่กำหนดไม่น้อยกว่า ๓ แห่ง เป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน นับแต่วันประกาศแล้ว ผู้ครอบครองสถานที่ อาคาร หรือเคหสถานจะต้องให้เจ้าหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือบุคคลผู้ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่ฝ่ายเดียวเท่านั้น เก็บขนมูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูล จากสถานที่ อาคาร หรือเคหสถาน ซึ่งตนครอบครอง โดยเสียค่าธรรมเนียมเก็บขนตามอัตราที่กำหนดไว้ท้าย เทศบัญญัติเทศบาลเมืองสระแก้ว</p> <p>ข้อ ๑๒ ห้ามผู้ใดดำเนินกิจการรับจ้างเก็บขนมูลฝอย หรือสิ่งปฏิกูลจากสถานที่ อาคาร หรือเคหสถานซึ่งอยู่ในเขตเก็บขนมูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูล ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศแล้ว ตามข้อ ๑๑ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามเงื่อนไขและวิธีการที่กำหนดไว้ในสัญญา</p> <p>ข้อ ๑๖ ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัติเทศบาลเมืองสระแก้วนี้ ในข้อ ๑๒ มีความผิดตามมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕</p>
๒	พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕	<p>หมวดที่ ๕ เหตุรำคาญ</p> <p>มาตรา ๒๕ (๔) การกระทำใดๆ อันเป็นเหตุให้เกิด กลิ่น แสง รังสี เสียง ความร้อน สิ่งมีพิษ ความสั่นสะเทือน ฝุ่น ละออง เขม่า เถ้า ให้ถือเป็นเหตุรำคาญ</p>
๓	พระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ ๒)	<p>หมวดที่ ๓ การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย</p> <p>มาตรา ๑๘ การเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในเขตราชการส่วนท้องถิ่นใดให้เป็นอำนาจส่วนราชการส่วนท้องถิ่นนั้น</p>

ลำดับ ที่	ชื่อกฎหมาย	สาระสำคัญของกฎหมาย
	พ.ศ.๒๕๕๐	กำหนดโทษปรับเรื่อง มูลฝอยติดเชื้อและมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน โดยปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท จำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือ ทั้งจำและปรับ
พลังงาน		
๔	พระราชบัญญัติการส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน พ.ศ.๒๕๓๕	<p>หมวดที่ ๒ การอนุรักษ์พลังงานในอาคาร</p> <p>มาตรา ๑๗ การอนุรักษ์พลังงานในอาคาร ได้แก่ การดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> (๑) การลดความร้อนจากแสงอาทิตย์ที่เข้ามาในอาคาร (๒) การปรับอากาศอย่างมีประสิทธิภาพรวมทั้งการรักษาอุณหภูมิภายในอาคารให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม (๓) การใช้วัสดุก่อสร้างอาคารที่จะช่วยอนุรักษ์พลังงาน ตลอดจนการแสดงผลคุณภาพของวัสดุก่อสร้างนั้นๆ (๔) การใช้แสงสว่างในอาคารอย่างมีประสิทธิภาพ (๕) การใช้และการติดตั้งเครื่องจักร อุปกรณ์ และวัสดุที่ก่อให้เกิดการอนุรักษ์พลังงานในอาคาร (๖) การใช้ระบบควบคุมการทำงานของเครื่องจักรและอุปกรณ์ (๗) การอนุรักษ์พลังงานโดยวิธีอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง
๕	พระราชบัญญัติการส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๐	<p>หมวดที่ ๓ การอนุรักษ์พลังงานในเครื่องจักรหรืออุปกรณ์ และส่งเสริมการใช้วัสดุหรืออุปกรณ์เพื่อการอนุรักษ์พลังงาน</p> <p>มาตรา ๒๓ เพื่อประโยชน์ในการอนุรักษ์พลังงานในเครื่องจักรหรืออุปกรณ์ รวมทั้งให้มีการส่งเสริมการใช้วัสดุหรืออุปกรณ์เพื่อการอนุรักษ์พลังงานให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ มีอำนาจออกกฎกระทรวงในเรื่องดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> (๑) กำหนดมาตรฐานด้านประสิทธิภาพการใช้พลังงานของเครื่องจักรหรืออุปกรณ์ (๒) กำหนดเครื่องจักรหรืออุปกรณ์ตามประเภท ขนาด ปริมาณการใช้พลังงาน อัตราการเปลี่ยนแปลงพลังงานและประสิทธิภาพการใช้พลังงานอย่างใด เป็นเครื่องจักรหรืออุปกรณ์ที่มีประสิทธิภาพสูง (๓) กำหนดวัสดุหรืออุปกรณ์เพื่อการอนุรักษ์พลังงานตามประเภท คุณภาพและมาตรฐานอย่างใด เป็นวัสดุหรืออุปกรณ์เพื่อการอนุรักษ์พลังงาน (๔) กำหนดให้ผู้ผลิตและผู้จำหน่ายเครื่องจักรหรืออุปกรณ์ ต้องแสดงค่าประสิทธิภาพการใช้พลังงาน
๖	ประกาศกระทรวงพลังงาน เรื่อง การกำหนดค่าสัมประสิทธิ์	<p>หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ของวัสดุ อุปกรณ์ หรือเครื่องจักร ที่มีผลต่อการประหยัดพลังงานจะต้องเป็นไปตามข้อกำหนด</p> <p>รายละเอียดแนบท้าย ได้แก่</p> <ol style="list-style-type: none"> (๑) เครื่องปรับอากาศขนาดเล็ก

ลำดับ ที่	ชื่อกฎหมาย	สาระสำคัญของกฎหมาย
	<p>สมรรถนะขั้นต่ำ ค่าสัมประสิทธิ์สมรรถนะขั้นต่ำ ค่าสัมประสิทธิ์การให้ความเย็นและค่าพลังงานไฟฟ้าต่อตันความเย็นของระบบปรับอากาศที่ติดตั้งใช้งานในอาคาร พ.ศ. ๒๕๕๒</p>	<p>(๒) เครื่องปรับอากาศขนาดใหญ่ (ก) เครื่องทำน้ำเย็นสำหรับระบบปรับอากาศ (ข) ส่วนประกอบอื่นของระบบปรับอากาศที่ขับเคลื่อนด้วยไฟฟ้า</p>
อาชีวอนามัยและความปลอดภัย		
๗	พระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ.๒๕๕๐	<p>หมวด ๒ การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย</p> <p>มาตรา ๒๑ เมื่อเกิดหรือคาดว่าจะเกิดสาธารณภัยขึ้นในเขตของ อปท.แห่งพื้นที่ใด ให้ ผอ.ท้องถิ่นของ อปท.แห่งพื้นที่นั้นมีหน้าที่เข้าดำเนินการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยโดยเร็ว และแจ้งให้ ผอ.อำเภอที่รับผิดชอบในเขตพื้นที่นั้น และ ผอ.จังหวัดทราบทันที โดย ผอ.ท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้</p> <p>(๑) สั่งเจ้าหน้าที่หน่วยงานของรัฐ เจ้าพนักงาน อาสาสมัคร และบุคคลใดๆ ในเขต อปท.แห่งพื้นที่ที่เกิดสาธารณภัยให้ปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามความจำเป็นในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย</p> <p>(๒) ใช้อาคาร สถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ และยานพาหนะของหน่วยงานของรัฐและเอกชนที่อยู่ในเขต อปท.แห่งพื้นที่ที่เกิดสาธารณภัยเท่าที่จำเป็น เพื่อการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย</p> <p>(๓) ใช้เครื่องมือสื่อสารของหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนทุกระบบที่อยู่ในเขต อปท.แห่งพื้นที่ที่เกิดสาธารณภัยหรือท้องที่ที่เกี่ยวข้อง</p> <p>(๔) ขอความช่วยเหลือจาก อปท.อื่นในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย</p> <p>(๕) สั่งห้ามเข้าหรือให้ออกจากพื้นที่ อาคารหรือสถานที่ที่กำหนด</p>

ลำดับ ที่	ชื่อกฎหมาย	สาระสำคัญของกฎหมาย
		(๖) จัดให้มีการสงเคราะห์ผู้ประสบภัยโดยทั่วถึง
๘	พระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔	<p>มาตรา ๓ พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับแก่</p> <p>(๑) ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค และราชการส่วนท้องถิ่น</p> <p>(๒) กิจการอื่นทั้งหมดหรือแต่บางส่วนตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>ให้ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น และกิจการอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวงตามวรรคหนึ่งจัดให้มีมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานในหน่วยงานของตน ไม่ต่ำกว่ามาตรฐานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานตามพระราชบัญญัตินี้</p>
๙	กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหารจัดการและดำเนินการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับการป้องกันและระงับอัคคีภัย พ.ศ.๒๕๕๕	<p><u>หมวด ๑ บททั่วไป</u></p> <p>ข้อ ๒ ให้นายจ้างจัดให้มีระบบป้องกันและระงับอัคคีภัยในสถานประกอบกิจการตามกฎกระทรวงนี้และต้องดูแลระบบป้องกันและระงับอัคคีภัยให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพและปลอดภัย</p> <p>ข้อ ๓ ในสถานประกอบกิจการทุกแห่ง ให้นายจ้างจัดทำป้ายข้อปฏิบัติเกี่ยวกับการดับเพลิงและการอพยพหนีไฟ และปิดประกาศให้เห็นได้อย่างชัดเจน</p> <p>ข้อ ๔ ในสถานประกอบกิจการที่มีลูกจ้างตั้งแต่สิบคนขึ้นไปนอกจากต้องปฏิบัติตามข้อ ๓ แล้วให้นายจ้างจัดให้มีแผนป้องกันและระงับอัคคีภัยประกอบด้วยการตรวจตรา การอบรม การรณรงค์ป้องกันอัคคีภัย การดับเพลิงการอพยพหนีไฟ และการบรรเทาทุกข์ให้นายจ้างจัดเก็บแผนป้องกันและระงับอัคคีภัย ณ สถานประกอบกิจการพร้อมที่จะให้พนักงานตรวจความปลอดภัยตรวจสอบได้</p> <p><u>หมวด ๒ ความปลอดภัยเกี่ยวกับอาคารและทางหนีไฟ</u></p> <p>ข้อ ๘ ให้นายจ้างจัดให้มีเส้นทางหนีไฟทุกชั้นของอาคารอย่างน้อยชั้นละสองเส้นทางซึ่งสามารถอพยพลูกจ้างที่ทำงานในเวลาเดียวกันทั้งหมดสู่จุดที่ปลอดภัยได้โดยปลอดภัยภายในเวลาไม่เกินห้านาที</p> <p>ข้อ ๙ สถานประกอบกิจการที่มีอาคารตั้งแต่สองชั้นขึ้นไป หรือมีพื้นที่ประกอบกิจการตั้งแต่สามร้อยตารางเมตรขึ้นไป ให้นายจ้างจัดให้มีระบบสัญญาณแจ้งเหตุเพลิงไหม้ในสถานประกอบกิจการทุกชั้น</p> <p>ข้อ ๑๐ ให้นายจ้างจัดให้มีแสงสว่างอย่างเพียงพอสำหรับเส้นทางหนีไฟในการอพยพลูกจ้างออกจากอาคารเพื่อการหนีไฟ รวมทั้งจัดให้มีแหล่งจ่ายไฟฟ้าสำรองที่สามารถจ่ายไฟฟ้าเพื่อการหนีไฟ และสำหรับใช้กับอุปกรณ์ดับเพลิงขั้นต้นหรืออุปกรณ์อื่นที่เกี่ยวข้องได้ในทันทีที่ไฟฟ้าดับ</p>

ลำดับ ที่	ชื่อกฎหมาย	สาระสำคัญของกฎหมาย
		<p>ข้อ ๑๑ ให้นายจ้างจัดให้มีป้ายบอกทางหนีไฟที่มีลักษณะ คือ ขนาดของตัวหนังสือต้องสูงไม่น้อยกว่าสิบห้าเซนติเมตร และเห็นได้อย่างชัดเจน และป้ายบอกทางหนีไฟต้องมีแสงสว่างในตัวเอง หรือใช้ไฟส่องให้เห็นได้อย่างชัดเจนตลอดเวลา ทั้งนี้ต้องไม่ใช่สีหรือรูปร่างที่กลมกลืนไปกับการตกแต่งหรือป้ายอื่นๆ ที่ติดไว้ใกล้เคียงหรือโดยประการใดที่ทำให้เห็นป้ายไม่ชัดเจน</p> <p><u>หมวด ๓ การดับเพลิง</u></p> <p>ข้อ ๑๓ ให้นายจ้างจัดให้มีเครื่องดับเพลิงแบบเคลื่อนย้ายได้ โดยต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้</p> <p>๑) จัดให้มีเครื่องดับเพลิงแบบเคลื่อนย้ายได้ตามประเภทของเพลิง ซึ่งเป็นไปตามมาตรฐานที่สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมกำหนด หรือตามมาตรฐานที่อธิบดีกำหนด</p> <p>๒) เครื่องดับเพลิงแบบเคลื่อนย้ายได้ทุกเครื่อง ต้องจัดให้มีเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์แสดงว่าเป็นชนิดใด ใช้ดับเพลิงประเภทใด และเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์นั้นต้องมีขนาดที่มองเห็นได้อย่างชัดเจนในระยะไม่น้อยกว่า หนึ่งเมตรห้าสิบเซนติเมตร</p> <p>๓) ห้ามใช้เครื่องดับเพลิงแบบเคลื่อนย้ายได้ที่อาจเกิดโอรสเหยของสารพิษ เช่น คาร์บอนเตตระคลอไรด์</p> <p>๔) จัดให้มีเครื่องดับเพลิงแบบเคลื่อนย้ายได้ตามจำนวน ความสามารถของเครื่องดับเพลิงและการติดตั้ง</p> <p>๕) จัดให้มีการดูแลรักษาและตรวจสอบเครื่องดับเพลิงให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ดี โดยการตรวจสอบ</p> <p><u>หมวด ๘ การดำเนินการเกี่ยวกับความปลอดภัยจากอัคคีภัยและการรายงาน</u></p> <p>ข้อ ๒๗ ให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างไม่น้อยกว่าร้อยละสี่สิบของจำนวนลูกจ้างในแต่ละหน่วยงานของสถานประกอบกิจการรับการฝึกอบรมการดับเพลิงขั้นต้น โดยให้ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตจากกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานเป็นผู้ดำเนินการฝึกอบรม</p> <p>ข้อ ๒๘ ให้นายจ้างจัดให้มีการดำเนินการเกี่ยวกับความปลอดภัยจากอัคคีภัย คือ ต้องจัดให้ผู้ที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการป้องกันและระงับอัคคีภัยรับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการป้องกันและระงับอัคคีภัย การใช้อุปกรณ์ต่างๆ ในการดับเพลิงการปฐมพยาบาล และการช่วยเหลือในกรณีฉุกเฉิน</p> <p>ข้อ ๓๐ ให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างทุกคนฝึกซ้อมดับเพลิงและฝึกซ้อมอพยพหนีไฟพร้อมกันอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ทั้งนี้ ให้ลูกจ้างของนายจ้างทุกรายที่ทำงานอยู่ภายในอาคารเดียวกันและในวันและเวลาเดียวกันทำการฝึกซ้อมพร้อมกัน</p>
๑๐	กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย	<p>หมวด ๒ แสงสว่าง</p> <p>ข้อ ๕ นายจ้างต้องจัดให้สถานประกอบกิจการมีความเข้มของแสงสว่าง ดังต่อไปนี้</p> <p>๑) ไม่ต่ำกว่ามาตรฐานที่กำหนดไว้ในตารางที่ ๑ ท้ายกฎกระทรวงนี้ สำหรับบริเวณพื้นที่ทั่วไปภายในสถานประกอบกิจการ เช่น ทางเดิน ห้องน้ำ ห้องพัก</p>

ลำดับ ที่	ชื่อกฎหมาย	สาระสำคัญของกฎหมาย
	อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับความร้อน แสง สว่าง และเสียง พ.ศ.๒๕๔๙	<p>๒) ไม่ต่ำกว่ามาตรฐานที่กำหนดไว้ในตารางที่ ๒ ทำยกกฎกระทรวงนี้ สำหรับบริเวณพื้นที่ใช้ประโยชน์ในกระบวนการผลิตที่ลูกจ้างทำงาน</p> <p>๓) ไม่ต่ำกว่ามาตรฐานที่กำหนดไว้ในตารางที่ ๓ ทำยกกฎกระทรวงนี้ สำหรับบริเวณที่ลูกจ้างต้องทำงานโดยใช้สายตามองเฉพาะจุดหรือต้องใช้สายตากับที่ในการทำงาน</p> <p>๔) ไม่ต่ำกว่ามาตรฐานเทียบเคียงที่กำหนดไว้ในตารางที่ ๔ ทำยกกฎกระทรวงนี้ สำหรับบริเวณที่ลูกจ้างต้องทำงานโดยใช้สายตามองเฉพาะจุด หรือต้องใช้สายตากับที่ในการทำงาน ในกรณีที่ความเข้มของแสงสว่างณ ที่ที่ให้ลูกจ้างทำงานมิได้กำหนดมาตรฐานไว้ในตารางที่ ๓</p> <p>๕) ไม่ต่ำกว่ามาตรฐานที่กำหนดไว้ในตารางที่ ๕ ทำยกกฎกระทรวงนี้ สำหรับบริเวณรอบๆ สถานที่ลูกจ้างต้องทำงานโดยใช้สายตามองเฉพาะจุด</p>
สุขภาพ		
๑๑	พระราชบัญญัติคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ พ.ศ.๒๕๓๕	<p>มาตรา ๕ เมื่อรัฐมนตรีประกาศตามมาตรา ๔ แล้ว ให้ผู้ดำเนินการมีหน้าที่</p> <p>๑) จัดให้ส่วนหนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมดของสถานที่สาธารณะเป็นเขตสูบบุหรี่และเขตปลอดบุหรี่</p> <p>๒) จัดให้เขตสูบบุหรี่มีสภาพ ลักษณะ และมาตรฐานตามที่รัฐมนตรีกำหนด</p> <p>๓) จัดให้มีเครื่องหมายในเขตสูบบุหรี่หรือเขตปลอดบุหรี่ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีกำหนด</p> <p>มาตรา ๖ ห้ามมิให้ผู้ใดสูบบุหรี่ในเขตปลอดบุหรี่</p>
๑๒	ประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๙) พ.ศ.๒๕๔๐ เรื่องสภาพและลักษณะของเขตสูบบุหรี่	<p>ยกเลิกประกาศฯ ฉบับที่ ๕ (พ.ศ.๒๕๓๕)</p> <p>โดยต้องเป็นบริเวณที่มีระบบปรับอากาศต้องมีการระบายอากาศถ่ายเทหมุนเวียนระหว่างภายนอกอาคารและภายในเขตสูบบุหรี่ไม่น้อยกว่า ๕๐ ลบ.ฟุต/นาที/คน</p> <p>การกำหนดสภาพเขตสูบบุหรี่ต้องมีลักษณะดังนี้</p> <p>๑) ไม่อยู่ในบริเวณที่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชนที่อยู่บริเวณข้างเคียง</p> <p>๒) ไม่อยู่ในบริเวณทางเข้า-ออกของสถานที่ที่ให้มีการคุ้มครองสุขภาพผู้ไม่สูบบุหรี่</p> <p>๓) ไม่อยู่ในบริเวณที่เปิดเผยอันเป็นที่เห็นได้ชัดแก่ผู้มาใช้สถานที่นั้น</p>
๑๓	ประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๕	<p>ยกเลิกประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ ๗ (๒๕๔๐) เรื่องเดียวกัน</p> <p>ถูกแก้ไขโดยประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ.๒๕๔๖ เรื่องเดียวกัน</p> <p>กำหนดให้สถานที่ราชการหรือรัฐวิสาหกิจ เป็นสถานที่ที่ให้มีการคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ โดยขณะทำการ ให้หรือ ใช้บริการเป็น</p>

ลำดับ ที่	ชื่อกฎหมาย	สาระสำคัญของกฎหมาย
	กำหนดชื่อหรือประเภทของสถานที่สาธารณะที่ให้มีการคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่	เขตปลอดบุหรี่ เว้นแต่ ๑) บริเวณห้องพักส่วนตัว หรือห้องทำงานส่วนตัวของผู้ปฏิบัติงานในสถานที่นั้น ๒) บริเวณที่จัดไว้ให้เป็น เขตสูบบุหรี่ เป็นการเฉพาะ ประกาศฉบับนี้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด ๙๐ วัน นับตั้งแต่วันที่ถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา(ประกาศเมื่อ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๕)
๑๔	ประกาศกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๕๐ เรื่อง สภาพและลักษณะของเขตปลอดบุหรี่ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ไม่สูบบุหรี่ พ.ศ. ๒๕๓๕	ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสิบวัน นับตั้งแต่วันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา (๓๐ พ.ค. ๒๕๕๐) ข้อ ๑ เขตปลอดบุหรี่ต้องมีสภาพและลักษณะ ดังต่อไปนี้ ๑) ต้องแสดงเครื่องหมายเขตปลอดบุหรี่ตามที่กระทรวงสาธารณสุขประกาศ ๒) ไม่มีการสูบบุหรี่ ๓) ไม่มีอุปกรณ์ หรือสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการสูบบุหรี่
อากาศ		
๑๕	ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง ความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับภาวะแวดล้อม (สารเคมี)	ข้อ ๕ ห้ามมิให้นายจ้างให้ลูกจ้างทำงานในที่ที่มีปริมาณฝุ่นแร่ในบรรยากาศของการทำงานตลอดระยะเวลาการทำงานปกติโดยเฉลี่ยเกินกว่าที่กำหนดไว้ในตารางหมายเลข ๔ ท้ายประกาศนี้ - ฝุ่นขนาดที่สามารถเข้าถึงและสะสมในถุงลมของปอดได้ (Respirable dust) ไม่เกิน ๕ mg/M๓ - ฝุ่นทุกขนาด (Total dust) ไม่เกิน ๑๕ mg/M๓
น้ำเสีย		
๑๖	พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม	<u>มาตรา ๒</u> พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับตั้งแต่วันที่ถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ลำดับ ที่	ชื่อกฎหมาย	สาระสำคัญของกฎหมาย
	แห่งชาติ พ.ศ.๒๕๓๕	
๑๗	ประกาศกระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐาน ควบคุมการระบายน้ำ ทิ้งจากอาคารบาง ประเภทและบางขนาด พ.ศ.๒๕๔๘	<p>ข้อ๒ในประกาศนี้</p> <p>“อาคาร” หมายความว่าอาคารที่ก่อสร้างขึ้นไม่ว่าจะมีลักษณะเป็นอาคารหลังเดียวหรือเป็นกลุ่มของอาคารซึ่งตั้งอยู่ภายในพื้นที่ซึ่งเป็นบริเวณเดียวกันและไม่ว่าจะมีท่อระบายน้ำท่อเดียวหรือมีหลายท่อที่เชื่อมติดต่อกันระหว่างอาคารหรือไม่ก็ตามซึ่งได้แก่</p> <p>๗) อาคารที่ทำการของทางราชการรัฐวิสาหกิจหรือองค์การระหว่างประเทศและ</p> <p>“น้ำทิ้ง” หมายความว่าน้ำเสียที่ผ่านระบบบำบัดน้ำเสียแล้วจนเป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งตามที่กำหนดไว้ในประกาศนี้</p> <p>ข้อ๓ให้แบ่งประเภทของอาคารตามข้อ๒ออกเป็น๕ประเภทคือ</p> <p>๑) อาคารประเภท ก. ๒) อาคารประเภท ข. ๓) อาคารประเภท ค. ๔) อาคารประเภท ง. ๕) อาคารประเภท จ.</p> <p>ข้อ ๔ อาคารประเภทก. หมายความว่าอาคารดังต่อไปนี้</p> <p>๕) อาคารที่ทำการของทางราชการรัฐวิสาหกิจองค์การระหว่างประเทศหรือของเอกชนที่มีพื้นที่ใช้สอยรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๕๕,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป</p> <p>ข้อ ๕ อาคารประเภท ข. หมายความว่าอาคารดังต่อไปนี้</p> <p>๗) อาคารที่ทำการของทางราชการรัฐวิสาหกิจองค์การระหว่างประเทศหรือของเอกชนที่มีพื้นที่ใช้สอยรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตรแต่ไม่ถึง ๕๕,๐๐๐ตารางเมตร</p> <p>ข้อ๖อาคารประเภทค. หมายความว่าอาคารดังต่อไปนี้</p> <p>๕) อาคารที่ทำการของทางราชการรัฐวิสาหกิจองค์การระหว่างประเทศหรือของเอกชนที่มีพื้นที่ใช้สอยรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๕,๐๐๐ ตารางเมตรแต่ไม่ถึง ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร</p>
๑๘	ประกาศกระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและ	<p>ข้อ๒ในประกาศนี้</p> <p>“อาคาร” หมายความว่า</p>

ลำดับ ที่	ชื่อกฎหมาย	สาระสำคัญของกฎหมาย
	และสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทของ อาคารเป็น แหล่งกำเนิดมลพิษที่ จะต้องถูกควบคุมการ ปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่ง น้ำสาธารณะหรือออก สู่สิ่งแวดล้อม	๕) อาคารที่ทำการของทางราชการรัฐวิสาหกิจองค์การระหว่างประเทศหรือของเอกชนที่มีพื้นที่ใช้สอยรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่ม ของอาคารตั้งแต่ ๕๕,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป
๑๙	ประกาศกระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดประเภทของ อาคารเป็น แหล่งกำเนิดมลพิษที่ จะต้องถูกควบคุมการ ปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่ง น้ำสาธารณะหรือออก สู่สิ่งแวดล้อม (ฉบับที่ ๒)	ข้อ ๑ ในประกาศนี้ “อาคาร” หมายความว่าอาคารประเภท ข. ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเรื่องกำหนดมาตรฐานควบคุมการ ระบายน้ำทิ้งจากอาคารบางประเภทและบางขนาดลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๔๘ ดังนี้ ๗) อาคารที่ทำการของทางราชการรัฐวิสาหกิจองค์การระหว่างประเทศหรือของเอกชนที่มีพื้นที่ใช้สอยรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่ม ของอาคารตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตรแต่ไม่ถึง ๕๕,๐๐๐ ตารางเมตร
๒๐	กฎกระทรวง กำหนด หลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบการเก็บสถิติ และข้อมูลการจัดทำ บันทึกรายละเอียด	ข้อ ๓ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษหรือผู้ควบคุมระบบบำบัดน้ำเสียตามมาตรา ๘๐ ต้องเก็บสถิติและข้อมูลซึ่งแสดงผล การทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียในแต่ละวัน และจัดทำบันทึกรายละเอียดดังกล่าวตามแบบ ทส.๑ เก็บไว้ ณ สถานที่ตั้งแหล่งกำเนิด มลพิษนั้นเป็นระยะเวลาสองปีนับแต่วันที่มีการเก็บสถิติและข้อมูลนั้น ให้บุคคลตามวรรคหนึ่งจัดทำรายงานสรุปผลการดำเนินงานของระบบบำบัดน้ำเสียในแต่ละเดือนตามแบบ ทส. ๒ และเสนอรายงานดังกล่าว ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในวันที่สิบห้าของเดือนถัดไป โดยยื่นต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นแห่งท้องที่ที่แหล่งกำเนิดมลพิษนั้นตั้งอยู่ หรือส่ง

ลำดับ ที่	ชื่อกฎหมาย	สาระสำคัญของกฎหมาย
	และรายงานสรุปผล การทำงานของระบบ บำบัดน้ำเสีย พ.ศ. ๒๕๕๕	ทางไปรษณีย์ตอบรับหรือรายงานด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ตามที่อธิบดีกรมควบคุมมลพิษประกาศกำหนด ทั้งนี้ การส่งรายงานทางไปรษณีย์ตอบรับ ให้ถือวันที่ลงทะเบียนเป็นวันที่ส่งรายงาน และการส่งรายงานด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ให้ถือวันที่ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้นถูกส่งออกจากระบบข้อมูลของผู้ส่งข้อมูลเป็นวันที่ส่งรายงาน การรายงานต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคสอง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกใบรับเพื่อเป็นหลักฐานให้แก่ผู้เสนอรายงานภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับรายงาน